

ΓΙΟΓΚΑΚΣΕΜΑΜ

Περιοδικό

Δελτίο του Γιογκακσεμάμ (Σύνδεσμος κατά Ν. 1901)

Ιανουάριος 2008

Ελληνική Έκδοση

Αρ. 25

Η καθημερινή Διδασκαλία του Σρι Τ. Κρισναματσάρου Τα οφέλη της ανοχής

Οι άνθρωποι απορούν γιατί ενώ όλες οι θρησκείες του κόσμου διδάσκουν το Νόμο της Αρετής, γινόμαστε μάρτυρες τόσης αναρχίας και αδικίας. Ο κόσμος θα γινόταν καλύτερος τόπος για να ζεις αν οι άνθρωποι έπαιναν να κάνουν δυσάρεστα σχόλια οι μεν εναντίον των δε. Η ανοχή θα είναι πάντοτε επωφελής για τους άνδρες και για τις γυναίκες. Η εμπάθεια είναι ένα αξιόμεμπτο ελάττωμα που μας σπρώχνει να διαπράξουμε παραπτώματα. Το να οδηγήσεις ένα άτομο να μισήσει ένα άλλο, είναι πιθανόν το ευκολότερο. Μερικές λέξεις αρκούν για να γεννήσουν και να θρέψουν το μίσος, ακόμη και ενάντια στα παιδιά.

Οι ιερές γραφές περιγράφουν τα στάδια για να διατηρηθεί η αταραξία, ακόμη και μέσα στα καθημερινά μας προβλήματα. Κάθε τι που αναστατώνει το νου του ανθρώπου συμβαίνει γιατί περνά τη ζωή του χωρίς αντικειμενικό σκοπό. Καθορίζοντας ως σκοπό τη θεϊκή γνώση, ο άνθρωπος είναι ικανός να ξεφύγει από την επιρροή του κόσμου και να καλλιεργήσει αγνή σκέψη. Ο διαλογισμός είναι ένας τρόπος για να αναπτυχθεί αυτή η θεϊκή γνώση. Η ανοχή όπως και ο διαλογισμός είναι το καλλίτερο δώρο στην ανθρωπότητα.

(Απόσπασμα από τις σημειώσεις μου, Σρι Τ.Κ. Σριμπασύμ)

Χαιρετώ Εσένα ξανά και πάλι,

Εσένα που είσαι πέρα απ' το λόγο και το πνεύμα,

Χαιρετώ Εσένα ξανά και πάλι,

**Εσένα που είσαι το μοναδικό αντικείμενο του
λόγου και του πνεύματος,**

Χαιρετώ Εσένα ξανά και πάλι,

Εσένα με τις μεγάλες άπειρες δυνατότητες,

Χαιρετώ Εσένα ξανά και πάλι,

Εσένα τον ωκεανό του άπειρου ελέους.

Στότρα Ράθνα του Σρι Γιαμνουτσάρια 21.

(Μία απ' τις πρωινές προσευχές του Σρι Τ.Κρισναματσάρια. Είναι επίσης
μια απ' τις πρωινές και θερινές προσευχές του Σρι Τ.Κ.Σριμπασυάμ).

ΩΡΑ ΩΡΑ

Περιεχόμενα :

- **Κύριο άρθρο : Καθημερινή διδασκαλία του Σρι Τ. Κρισναματσάρια**
- **Το τιρουπταβάι της Αντάλ (Ποίημα 20) – Σρι Τ.Κ. Σριμπασυάμ**
- **Ποιο είναι το πιο θαυμαστό; - Αποσπάσματα της Μαχαμπαράτα**
- **Γιόγκα Σούτρα (4) – Γκαμπριέλ Γκαλεά**
- **Ο μορφωμένος Πρίγκιπας & η βιβλιοθήκη του – Ιστορία της αρχαίας Ινδίας**
- **Αλληλεγγύη για το Τσουνάμι – Ρεπορτάζ της Κλαίρ Σριμπασυάμ**
- **Τιρουκκουράλ του Τιρουβαλλουβάρ - Τζ. Ναραγιανασουάμι**
- **Ιστορίες Ελεφάντων – Αποσπάσματα ομιλιών του Σρι Τ.Κ. Σριμπασυάμ**
- **Η Σελίδα της Σριμάτι Τ. Ναματζιριαμμάλ : Γλυκό με ινδική καρύδα**

**Το Τιρουπαβάι της Αντάλ
Αποσπάσματα από έναν αποκλειστικό σχολιασμό**
του Σρί Τ. Κρισναματσάρια

(Τιρουπαβάι, στη γλώσσα Ταμί, τη γλώσσα του Ταμί Νάντου, είναι μια ποιητική σύνθεση που έχει τη δύναμη να οδηγήσει στην πίστη. Το Τιρουπαβάι είναι μια έκκληση προς τις γυναίκες να αφοσιωθούν στην πίστη.)

Ποίημα 20 : Ω, Παντοδύναμε Κρίσνα ! Εσύ που μπαίνεις επικεφαλής τριάντα τριών θεών, πηγαίνοντας στη μάχη, εμποδίζοντας τους φόβους τους και αντιμετωπίζοντας την επίθεση των δαιμόνων ! Σε παρακαλώ, ξύπνα. Ω, Κύριε ! Εσύ που μένεις πιστός στις αρχές της δικαιοσύνης, που είσαι γενναίος και χωρίς ψεγάδι. Είσαι ικανός να αντιμετωπίσεις την υπεροψία και αναγκάζεσαι να σκοτώσεις τους εχθρούς ! Σε παρακαλώ, ξύπνα.

Ω, Μεγάλη Ναππινάι, εσύ που είσαι τόσο όμορφη με δυο τριφερά στήθη σε σχήμα χάλκινου δοχείου, αραία ροζ χείλη και λεπτή μέση ! Ω, συ που είσαι η μετενσάρκωση της Θεάς Λάκομι ! Ξύπνα. Παρουσίασέ μας στο σύζυγό σου, με την κυκλική βεντάλια και τον καθρέφτη για τις τελετές μας, και βάπτισέ μας, εμάς, τις εγκαταλειμμένες, βάπτισέ μας, στον ωκεανό της συμπόνιας σου.

Άκουσε και σκέψου, κοπέλα.

Σχόλια

Άλλη μια φορά, σ' αυτό το ποίημα, η Αντάλ ξυπνά το θεϊκό ζευγάρι. Η πρώτη στροφή υπενθυμίζει στον Κρίσνα την ανδρεία και τις υποχρεώσεις του και μετά εξυμνεί την καλλονή της Ναππινάι, της συζύγου του Κρίσνα. Υπενθυμίζει στην Ναππινάι την υποχρέωσή της να ξυπνίσει και να τους δώσει την ευλογία της.

Στο προηγούμενο ποίημα οι Γκόπις κατηγορούν τη Ναππινάι ότι δεν έχει συμπόνια. Είναι μια ψευδής κατηγορία γιατί αυτή είναι η προσωποποίηση της συμπόνιας. Σ' αυτό το ποίημα, μας παραπέμπει στην αδεξιότητα των Γκόπις. Για να υπενθυμίσει στο θεϊκό ζεύγος την αδυναμία μας η Αντάλ εξυμνεί τους δυο συζύγους για να εξασφαλίσει τη συμπόνια τους.

Στο σφάλμα στο οποίο αναφέρεται η Αντάλ είναι η ελευθερία που παίρνουμε απευθυνόμενοι απ' ευθείας στο Θεό. Θάπρεπε ίσως να έχουμε μια έμμεση προσέγγιση. Η Αντάλ αποδεικνύει με τη λογική ότι δεν υπάρχει τίποτε το κακό αν απευθυνόμαστε σ' Αυτόν άμεσα. Υπενθυμίζει την πράξη του Θεού που τίθεται επικεφαλής των τριάντα τριών θεών παρ' όλο που αυτοί είναι αήττητοι. Ο Θεός είναι πάντα παρών για να προστατεύει, να στηρίζει και να προστέχει στους πιστούς πριν καν αυτοί ζητήσουν τη βοήθειά του. Η Αντάλ λέει ότι δεν θα μας εγκαταλείπει, εμάς τους πιστούς παρ' όλα τα ελαττώματά μας.

Η Αντάλ θέλει να ξέρει τι υπάρχει στο νου του Θεού γιατί θεωρεί ότι είναι πιο σημαντικό να μας σκέπτεται ο Θεός απ' ότι να Τον σκεπτόμαστε εμείς. Είναι όμως ουσιαστικό το να μας σκέπτεται. Ένας αληθινός πιστός πρέπει πάντοτε να φοβάται ότι ο Θεός απομακρύνεται απ' αυτόν ή ότι μπορεί να μην τον σκέπτεται. Συγχρόνως, ένας πιστός θα έπρεπε να έχει την πεποίθηση ότι θα τον βοηθήσει και θα του φέρει τη σωτηρία.

Ακόμη μια φορά, Η Αντάλ μας υπενθυμίζει την ανάγκη να έχουμε τη σύμπνοια της Θεάς για να αποκτήσουμε τη θέαση του Θεού. Επίσης, προσεγγίζει τη Ναππινάι (το προτιμητέο όνομα για τη σύζυγο του Θεού Κρίσνα), εξυμνεί τη Θεά και τα εξαιρετικά της προσόντα, που περιλαμβάνουν, και τη συμπόνια της και την παρακαλεί να ξυπνήσει τον αγαπημένο μας Θεό. Όπως θα δούμε στο επόμενο ποίημα η Ναππινάι πηγαίνει μαζί με τις Γκόπις για να ξυπνήσουν το Θεό Κρίσνα.

Σχόλια του Σρι Τ. Κρισναματσάρου.

Αυτό το ποίημα επιδοκιμάζει τις σκέψεις της Μπαγκαβάντ Γκίτα και των Ουπανισάδων, που υπογραμμίζουν τη σπουδαιότητα του Πρανάβα (ΟΜ). Το πρώτο γράμμα του ποιήματος Τίρουππαβάι από το 17° ως το 20° στην απόδοση Ταμούλ, είναι τα διαφορετικά γράμματα του Πρανάβα (α, ου, ο που προέρχονται από το α, ου και μ). Επίσης δέχεται το δόγμα της Άρθα Παντσάκα (βλ. ποίημα 19). Αυτά τα ποιήματα υπογραμμίζουν εξ' ίσου τους τρεις τύπους σχέσεων: τη στήριξη και το υποστηριζόμενο, την εξάρτηση και το ανεξάρτητο, τον υπηρέτη και τον αφέντη. Ο Θεός είναι ο υπερασπιστής, ο εντολέας και ο Κύριος. Εμείς είμαστε μόνο οι υπερασπιζόμενοι, οι εντολοδόχοι και οι υπηρέτες του Θεού.

Οι τριάντα τρεις Θεοί στους οποίους αναφέρεται η Αντάλ είναι οι 8 Βάζους, οι 11 Ρούντρας, οι 12 Αντίγιας και οι 2 Άσβινις. Αναφέρονται επίσης στις θεϊκές ιδιότητες που έχουμε, που θα έπρεπε δύνατον να αναπτυχθούν και να διατηρηθούν (βλ. Μπαγκαβάντ Γκίτα, 16).

Οι Βάζου ή Άσθα Βάζου είναι οι οκτώ γιοί του Ντάρμα και της συζύγου του Βάζου. Ο Ρούντρα είναι μια μορφή του Σίβα προερχόμενη από τον Μπράμα, τον Δημιουργό. Οι έντεκα Ρούντρας (και η Ρούντραγιάνι, η θηλυκή μορφή του Ρούντρα) θεωρούνται η πρωτόγονη μορφή της δημιουργίας.

Οι δώδεκα γιοί του σοφού Κασιάπτα, που κι αυτός προέρχεται από τον Βισνού και τη σύζυγό του Αντίτι, ονομάζονται Αντίγιας. Είναι οι κύριοι Βεδικοί Θεοί απ' τους οποίους προέρχονται άλλοι Θεοί.

Οι Άσβινι ή Άσβινι Κουμάρα είναι τα δίδυμα γεννημένα από τον Σούργια (το Θεό Ήλιο). Είναι οι γιατροί των Θεών και οι πρώτοι δάσκαλοι της Αγιουρβέδα.

Οι τριαντα τρεις θεότητες είναι οι πρώτες απόρροιες του Πρατζαπάτι (του Θεού της δημιουργίας) και κατά συνέπεια είναι οι πρώτοι Θεοί.

Η Αντάλ μας υπενθυμίζει ότι ο Σρι Κρίσνα κατηγορεί αυτούς τους τριάντα τρεις Θεούς και ακόμη περισσότερους. Είναι ο Κύριος, ο καθοδηγητής και ο υπερασπιστής όλων – των Θεών, των ανθρώπων, των ζώων, των ποταμών, των ωκεανών και των φυτών. Είναι ο Κύριος όλων των δημιουργημένων όντων.

Χρησιμοποιώντας τη λέξη (βιμάλα), μας υπενθυμίζει τις τέσσερις ιδιότητες του Θεού : Αυτού που καταστρέφει τα αμαρτήματά μας, αυτού που εξαιρείται όλων των ελαττωμάτων της λανθασμένης γνώσης. Αυτού που είναι επίφοβος για τους εχθρούς του, Αυτού που δεν υπολογίζει τα λάθη εκείνων που αναζητούν σ' αυτόν καταφύγιο.

Τέλος, η Αντάλ μας υπενθυμίζει δύο από τις δέκα έξι πολύ σημαντικές λειτουργίες που αφορούν το Βισνού : να κάνετε αέρα στον Κύριο με μια κυκλική βεντάλια φτιαγμένη συνήθως από φτερά παγωνιού και να του παρουσιάζετε τον καθρέφτη για να του ευχηθείτε μια ευοίωνη μέρα

Στους Ινδουιστικούς ναούς ή στις σπιτικές λειτουργίες, ο Θεός αφυπνίζεται με Βεδικούς ύμνους με μια βεντάλια και με την εμφάνιση ενός καθρέφτη. Είναι επίσης συνήθεια των Ινδουιστών να ξυπνούν κοιτάζοντας την αντανάκλαση της ίδιας τους της εικόνας σ' ένα καθρέφτη ή να κοιτάζουν τις πταλάμες τους (αντί για καθρέφτη) ή επίσης ανακαλώντας την εικόνα του Θεού πριν να σηκωθούν. Επίσης, να ακούτε λατρευτική μουσική ή ψαλμούς : θεωρούνται πολύ ευνοϊκοί για να ξεκινήσει κανείς την ημέρα.

Ποιο είναι το πιο θαυμαστό ; Αποσπάσματα από τη Μαχαμπαράτα (Βάνα Πάρβα 31)

Αποδεχόμενος την πρόσκληση των ξαδέλφων του Καουράβα, ο Γιουντιστίρα, ο μεγαλύτερος των Παντάβας, δέχτηκε να παίξει ζάρια, στοιχημάτισε το βασίλειό του, τα προσωπικά του πλούτη, τα αδέλφια του, ακόμα και τη σύζυγό του. Καθώς έχανε, δέχτηκε να παίξει στοιχηματίζοντας « δέκα τρία χρόνια ζωής στο δάσος, το τελευταίο έτος των οποίων έπρεπε να το ζήσει ινκόγνιτο ». Σύμφωνα με τους κανόνες αυτού του παιχνιδιού, αν οι Παντάβας ανακαλύπτονταν κατά τη διάρκεια του δέκατου τρίτου έτους, θα έπρεπε να περάσει άλλα δέκα τρία χρόνια στο δάσος, παραμένοντας ινκόγνιτο τον τελευταίο χρόνο.

Πριν ακριβώς τη συμπλήρωση του δωδέκατου έτους ζωής στο δάσος, οι Παντάβας πήγαν σε μια λίμνη να βρουν νερό. Ένας ζητιάνος ήταν καθισμένος στην όχθη αυτής της όμορφης λίμνης. Όταν οι Παντάβας θέλησαν να πάρουν νερό απ' τη λίμνη, ο ζητιάνος τους είπε ότι μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν το νερό αν ένας απ' αυτούς απαντούσε στις ερωτήσεις του, αλλά αν αποτύγχαναν, θα πέθαιναν. Ο Γιουντιστίρα, ο μεγαλύτερος των Παντάβας βγήκε εμπρός για να απαντήσει στις ερωτήσεις του ζητιάνου. Ο ζητιάνος : - Ποιος είναι ο φίλος της εξορίας ; Ποιος είναι ο φίλος του ιδιοκτήτη ενός σπιτιού ; Ποιος είναι ο φίλος του ασθενούς ; Ποιος είναι ο φίλος του μελλοθάνατου ; Γιουντιστίρα : - Ο φίλος της εξορίας σ' έναν αποκρουσμένο τόπο είναι ο σύντροφός του. Ο φίλος του ιδιοκτήτη ενός σπιτιού είναι η γυναίκα του. Ο φίλος του ασθενούς είναι ο γιατρός και η χάρις είναι ο φίλος του μελλοθάνατου.

Ο ζητιάνος : - Ποιο είναι το μεγαλύτερο καταφύγιο της αρετής ;

Γιουντιστίρα : - Η γενναιοδωρία είναι το μεγαλύτερο καταφύγιο της αρετής.

Ο ζητιάνος : - Της φήμης ;

Γιουντιστίρα : - Το χάρισμα είναι το πιο μεγάλο καταφύγιο της φήμης.

Ο ζητιάνος : - Και του Παραδείσου ;

Γιουντιστίρα : - Η αλήθεια είναι το πιο μεγάλο καταφύγιο του παραδείσου.

Ο ζητιάνος : - Και της ευτυχίας ;

Γιουντιστίρα : - Η καλή διαγωγή είναι το μεγαλύτερο καταφύγιο της ευτυχίας.

Ο ζητιάνος : - Ποιο είναι το καλύτερο απ' όλα όσα αξίζουν έπταινο ; Ποιο απ' όλα τα υπάρχοντα είναι εκείνο το καλύτερο απ' όλα τα πλούτη ; Και μεταξύ όλων των ειδών ευτυχίας, ποια είναι η καλύτερη ;

Γιουντιστίρα : - Το καλύτερο απ' όλα όσα αξίζουν έπαινο είναι η ευφυΐα. Απ' όλα τα υπάρχοντα το καλύτερο είναι η γνώση. Το καλύτερο απ' όλα τα πλούτη είναι η υγεία και η ικανοποίηση είναι η καλύτερη απ' όλες τις ευτυχίες.

Ο ζητιάνος : - Ποιο είναι το μεγαλύτερο καθήκον στον κόσμο ; Ποια είναι η αρετή που αποφέρει πάντοτε καρπούς ; Τι είναι αυτό για το οποίο δεν μετανοείς αν το δαμάσεις ; Και ποιοι είναι αυτοί με τους οποίους δεν μπορεί να σπάσει μια συμμαχία;

Γιουντιστίρα : - Το μεγαλύτερο καθήκον είναι η αποφυγή του να κάνεις κακό. Οι θεσμοί που καθορίζονται στις τρεις (Βέδες), αποφέρουν πάντοτε καρπούς. Αν κυριαρχηθεί ο νους δεν μετανοείς και μια συμμαχία με ότι είναι καλό δεν μπορεί να σπάσει.

Ο ζητιάνος : - Τι είναι αυτό που όταν το εγκαταλείπουμε μας κάνει ευχάριστους ; Τι είναι αυτό που όταν το εγκαταλείπουμε δεν μας οδηγεί στο να μετανιώνουμε; Ποιο είναι αυτό που όταν το εγκαταλείπουμε μας κάνει πλούσιους ; Και ποιο είναι αυτό, που όταν το εγκαταλείπουμε μας κάνει ευτυχισμένους ; Γιατί οι φίλοι εγκαταλείπονται ;

Γιουντιστίρα : - Η υπερηφάνεια αν την εγκαταλείψουμε μας κάνει ευχάριστους. Ο θυμός αν τον εγκαταλείψουμε δεν το μετανιώνουμε. Η επιθυμία αν την εγκαταλείψουμε μας κάνει πλούσιους και η φιλαργυρία αν την εγκαταλείψουμε μας κάνει ευτυχισμένους.

Ο ζητιάνος : - Και γιατί οι φίλοι εγκαταλείπονται ;

Γιουντιστίρα : - Εξ' αιτίας της φιλαργυρίας εγκαταλείπονται οι φίλοι.

Ο ζητιάνος : - Τι λέγεται ότι είναι το σημάδι του ασκητισμού ; Και ποια είναι η πραγματική μετριοπάθεια ; Τι αποτελεί τη συγγνώμη και τι τη ντροπή ;

Γιουντιστίρα : - Το να ασκείς τη δική σου θρησκεία είναι ο ασκητισμός. Η μετριοπάθεια του νου είναι απ' όλες τις μετριοπάθειες η αληθινή. Η συγχώρηση σημαίνει να αντέχεις το μίσος. Και η ντροπή σημαίνει να αποσύρεσαι απ' όλες τις ανάξιες πράξεις.

Ο ζητιάνος : - Τι είναι γνώση ; Τι είναι γαλήνη της ψυχής ; Από τι αποτελείται η συμπόνια ; Και τι είναι αγνότητα ;

Γιουντιστίρα : Η αληθινή γνώση είναι αυτή της θεότητας. Η αληθινή γαλήνη είναι αυτή της καρδιάς. Η συμπόνια είναι να εύχεσαι ευτυχία για όλους. Και αγνότητα είναι η γαλήνη της καρδιάς.

Ο ζητιάνος : - Ποιος είναι ο αόρατος εχθρός ; Τι αποτελεί αθεράπευτη ασθένεια για τον άνθρωπο ; Τι είδους άνθρωπος ονομάζεται ειλικρινής ; Και τι ανειλικρινής ;

Γιουντιστίρα : - Ο θυμός είναι ο αόρατος εχθρός. Η απληστία είναι η αθεράπευτη ασθένεια. Όποιος επιθυμεί το καλό όλων των πλασμάτων είναι τίμιος και όποιος δεν έχει συμπόνια είναι ανέντιμος.

Ο ζητιάνος : - Τι είναι άγνοια ; Τι είναι υπερηφάνεια ; Τι είναι λήθαργος ; Και τι λέγεται λύπη ;

Γιουντιστίρα : - Η πραγματική άγνοια είναι αυτή των καθηκόντων μας. Η υπερηφάνεια είναι η συνειδητοποίηση του να είσαι εσύ ο ίδιος ο δράστης ή το θύμα στη ζωή.

Λήθαργος είναι να μην εκτελείς το καθήκον σου και άγνοια είναι η λύπη.

Ο ζητιάνος : - Τι ονομάζουμε επιθυμία και ποιες είναι οι πηγές της ; Τι είναι ζήλεια ;

Γιουντιστίρα : - Η επιθυμία οφείλεται στα αντικείμενα που θέλουμε να κατέχουμε και η ζήλεια δεν είναι άλλη απ' τη λύπη της καρδιάς.

Ο ζητιάνος : - Τι είναι υπερηφάνεια και τι υποκρισία ; Ποια είναι η χάρις των θεών και ποια είναι η κακία ;

Γιουντιστίρα : - Η άγνοια από αδιαφορία είναι η υπερηφάνεια. Η άρνηση των θρησκευτικών κανόνων είναι υποκρισία. Η χάρις του Θεού είναι ο καρπός των δωρεών μας και η κακία είναι να κακολογείς τους άλλους.

Ο ζητιάνος : - Τι είναι θαυμαστό ;

Γιουντιστίρα : - Μέρα με τη μέρα, αναρίθμητα πλάσματα αναχωρούν για το βασίλειο του Θανάτου, όμως αυτοί που μένουν νομίζουν ότι είναι αθάνατοι. Τι είναι πιο θαυμαστό απ' αυτό ;

Ικανοποιημένος απ' τις απαντήσεις του Γιουντιστίρα, ο ζητιάνος, αποκάλυψε ότι ήταν ο Γιάμα, ο Θεός του Θανάτου. Ευλόγησε τους Παντάβας έτσι ώστε το δέκατο τρίτο έτος Ινκόγνιτο να έχει επιτυχία.

Γιόγκα Σούτρα (4)

Το άρθρο αυτό είναι η τέταρτη περίληψη από τα μαθήματα της Γιόγκα Σούτρα που έκανε ο Σρι Τ.Κ. Σριμπασύάμ στη μνήμη του Πατέρα του Σρι Τ. Κρισναματσάρια.

Σούτρα 4 και 5

Στη Γιόγκα Σούτρα, απαντώνται δύο λέξεις που ανήκουν στην ίδια σημασιολογική κατηγορία : *Κλιστά* και *Κλεσά*. Συναντάμε τη λέξη *Κλιστά* με το αντίθετό της *Άκλιστα* στο Σάμαντι Πάντα, το πρώτο κεφάλαιο. Η έννοια της *Κλεσά* αναλύεται στο Σάντανα Πάντα, το δεύτερο κεφάλαιο. Σε αντίθεση με τη λέξη *Κλιστά* η λέξη *Κλεσά* δεν έχει αντίθετη.

Οι λέξεις *Κλιστά* και *Κλεσά* έχουν κοινή τη ρίζα *KL* που σημαίνει «αυτό που θα μπορούσε να επιρρεάσει το *vou*». Η λέξη *Κλιστά* (με μακρύ α) χρησιμοποιείται στη Γιόγκα Σούτρα στον πληθυντικό : σύμφωνα με την αντίληψή μας, από τις εμπειρίες της καθημερινής μας ζωής, υπάρχει αυτό που δίνει την ευχαρίστηση, *Κλιστά*, κι αυτό που δεν τη δίνει, *Άκλιστά*, δηλαδή ότι συνηθίζουμε να θεωρούμε εμπειρίες ευχαριστίες και εμπειρίες δυσάρεστες.

Η λέξη *Κλεσά*, στο δεύτερο κεφάλαιο, περιγράφει τα « δεινά », δηλαδή ό,τι προσβάλλει το *vou*. Οι έννοιες *Κλιστά* και *Κλεσά* φαίνονται πολύ συγγενείς αλλά τις χωρίζει μια βασική διαφορά.

Οι *Κλιστά* συνδέονται με τις εμπειρίες της ζωής μας και προέρχονται από τα διάφορα μέσα γνώσης που διαθέτουμε. Αυτά τα διάφορα μέσα γνώσης μας δίνουν εμπειρίες είτε *Κλιστά* είτε *άκλιστα*.

Αυτά τα δυο είδη εμπειρίας, *Κλιστά* και *Άκλιστά* αφορούν αποκλειστικά την παρούσα ζωή μας και συνδέονται με μια κατάσταση αυτής της ζωής.

Οι Κλεσά προέρχονται από τη σύνθεση προηγούμενων ζωών μας. Η διαδικασία λειτουργίας των Κλεσά αναλύεται στις είκοσι Σούτρες του Σαντάνα Πάντα και ο Πατάντζαλι τις διαιρεί σε πέντε.

Οι πέντε τρόποι γνώσης που περιγράφονται από τον Πατάντζαλι στο Σάμαντι Πάντα δεν έχουν καμιά σχέση με τις πέντε Κλεσά, γιατί αυτές ανήκουν σ' αυτή τη ζωή. Σ' αυτούς τους πέντε τρόπους γνώσης δεν υπεισέρχονται τα συναισθήματα.

Οι Κλεσά αποτελούν τη μνήμη των προηγούμενων ζωών. Κάθε πράξη που προέρχεται από το υπόλοιπο των περασμένων ζωών, προέρχεται από τις Κλεσά.

Οι πέντε ατέλειες του νοητικού που περιγράφονται στη Σάμκυα συγκρίνονται συχνά με τις πέντε Κλισά. Κατά την εξέλιξη του Μπούντι, του νοητικού, ο Ισβαρακρίσνα, ο συγγραφέας των Σάμκυα Καρικά, περιγράφει πέντε τρόπους αντίδρασης που ακολουθούν την ίδια διαδικασία με τις Κλεσά (Καρικά 47).

Στο Σάμαντι Πάντα δεν γίνεται ποτέ λόγος για τις Κλεσά.

Σούτρα 6 και 7

Από πού προέρχονται τα *Βρίτι* ; τα *Βρίτι* προέρχονται από τα μέσα γνώσης που αντίστοιχα είναι *Πραμάνα*, *Βιπαργιάγια*, *Βικάλπα*, *Νίντρα* και *Συρούτι*. Μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι η λέξη που χρησιμοποιείται από τον Πατάντζαλι για να περιγράψει το δεύτερο μέσο γνώσης *Βιπαργιάγια* είναι ταυτόσημο με τη λέξη που χρησιμοποιείται στην Σάμκυα Κάρικα για να περιγράψει τα πέντε σφάλματα του νου κατά την ανέλιξη του Μπούντι.

Για το πρώτο μέσο γνώσης των *Πραμάνα* διακρίνουμε τις *Πρατγιάκσα*, *Ανουμάνα* και *Άγκαμα*. Στην Ινδική φιλοσοφία ακολουθείται πάντα η ίδια σειρά παρουσίασης ενός θέματος. Με τη μελέτη της γνώσης του Δημιουργού, δηλαδή μελέτη της ψυχής, δηλαδή « αυτού που είναι πραγματικό και αιώνιο », ξεκινά σταθερά κάθε παρουσίαση. Στην Ινδία, κάθε φιλοσοφία εξηγεί πριν απ' όλα τι είναι ο Δημιουργός.

Έτσι, όλες οι *Ντάρσανα* ορίζουν αρχικά ποιος είναι ο *Μπράμαν*, ο Δημιουργός. Διευκρινίζουν κατά δεύτερο ποιος είναι ο *Άτμαν* η *Ψυχή*, και εκθέτουν κατά τρίτο μια θεωρία της αντίληψης, ποιοι είναι οι τρόποι γνώσης που έχει ο άνθρωπος. Κάθε δυνατότητα είναι δεκτή. Κάθε φιλοσοφία προτείνει στην Τρίτη θέση ποιοι είναι οι τρόποι γνώσης, ποιοι είναι οι τρόποι που πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη γνώση του υλικού κόσμου. Δεν πρόκειται σ' αυτή τη θεωρία για το πώς θα γνωρίσουμε το Δημιουργό ή την *Ψυχή*.

Η *Γιόγκα Σούτρα* ορίζει αρχικά την απαραίτητη νοητική κατάσταση για να γνωρίσουμε τον *Πουρούσα*, δύναμα που δίνεται στη *Ψυχή* στην Σάμκυα και στη *Γιόγκα*, δεν εξηγείται όμως πουθενά ποιος είναι ο *Πουρούσα*, η Σάμκυα το κάνει (βλ. *Γιόγκα Σούτρα* (2), στο περιοδικό *Γιογκακσεμάμ* αρ. 23).

Όταν το νοητικό δεν αναπαράγει τον *Πουρούσα*, αναπαράγει τον κόσμο. Έτσι, η παράθεση των πέντε τρόπων γνώσης στη *Γιόγκα Σούτρα* ακολουθεί τη λογική παρουσίασης που είναι κοινή στην Ινδική σκέψη. Και από τη *Σούτρα* 12, ο Πατάντζαλι θα δώσει την εξήγηση που επιτρέπει να φτάσουμε στη γνώση του *Πουρούσα*.

(συνεχίζεται)

Ο μορφωμένος πρίγκιπας και η βιβλιοθήκη του

Μια σελίδα απ' την αρχαία ιστορία της Ινδίας

Πηγή: Τσανταμάμα Α' Ίνδιας 2007, Τσενάι

« Τι γνώμη έχετε για την τελευταία μου εργασία ; », ρώτησε ο πρίγκιπας Ντάρα Σίκοχ κοιτάζοντας εντατικά τους διανοούμενους. Ο Ντάρα Σίκοχ ήταν ο μεγαλύτερος και πιο αγαπημένος γιος του Σαχ Τζαχάν, του αυτοκράτορα που έχτισε το Τάζ Μαχάλ. Ο Ντάρα Σίκοχ ήταν αληθινά μορφωμένος. Σαν τον Χουμαγιούν, είχε επίσης τη δική του βιβλιοθήκη. Αποτραβηγμένος, περνούσε ατέλειωτες ώρες να μελετά και να συζητά φιλοσοφικά θέματα, με τους άγιους και τους διανοούμενους που ανήκαν σε διαφορετικές θρησκείες. Ο Ντάρα Σίκοχ σχετίζόταν ελεύθερα μαζί τους προσπαθώντας να κατανοήσει τις ιδέες τους και τις αντιλήψεις τους. Είχε μάθει τα Σανσκριτικά και μελέτησε τις Ινδουϊστικές γραφές στο πρωτότυπο κείμενο. Εκείνη την εποχή τελείωνε τη μετάφραση των 52 Ουπανισάδων απ' ευθείας από τα Σανσκριτικά στα Περσικά. Το ονόμασε Σίρρ -ε-Άκμπαρ (Το μεγάλο Μυστήριο). Αργότερα, θεωρήθηκε η πιο σημαντική και πιο αμφισβητούμενη εργασία του.

« Είναι αξιοσημείωτη », υψηλότατε, απάντησε ένας Ινδουιστής διανοούμενος. « Ο τρόπος με τον οποίο κατανοήσατε την κεντρική ιδέα και την εκφράσατε, είναι αξιοσημείωτη. »

« Θα οδηγήσει όμως σε πολυάριθμες αντιλογίες », υψηλότατε, παρατήρησε ένας από τους Μωλαβί,

« Είναι εντελώς διαφορετικό απ' αυτό που εμείς πιστεύουμε. »

« Αυτό μου είναι αδιάφορο », είπε ο πρίγκιπας, « οι αντιλογίες οδηγούν σε συζήτηση και βοηθούν να αντιληφθεί κανείς τις απόψεις των άλλων. Πιστεύω ότι είναι ένας υγιής τρόπος να αποκτηθεί η γνώση. »

Ο Ντάρα Σίκοχ όχι μόνο είχε συλλέξει βιβλία αλλά και ο ίδιος είχε γράψει αρκετά. Το πιο αξιοσημείωτο είναι ότι ήξερε να εκτιμήσει τα βιβλία σε μια εποχή που σπάνιζαν. Είχε επίσης έναν μεγάλο αριθμό κλασικών μεταφράσεων από τα σανσκριτικά στα περσικά από τους διανοούμενους και μεταξύ αυτών τη Γιογκαβασίστα και τη Μπαγκαβάντ Γκίτα.

Το σημαντικότερο όμως, βιβλίο που έγραψε ο Ντάρα Σίκοχ ήταν το Ματζμούά-ουλ-Μπαχαραΐν. Ήταν μια συγκριτική μελέτη του Ισλάμ με τον Ινδουισμό. Ήταν μια έκκληση για το « ανακάτεμα των δυο ωκεανών ». Σ' αυτό το μεγαλειώδες έργο εξηγούσε τη θεωρία του και την πεποίθησή του, ότι δυο πιστοί δεν μπορεί να είναι αντιλέγοντες αν και οι δύο φτάνουν στην ίδια αλήθεια. Το βιβλίο είναι ζωντανό παράδειγμα της ευρύτητας του πνεύματος του Ντάρα Σίκοχ και των ελεύθερων απόψεών του πάνω στη θρησκεία.

Ο Ντάρα Σίκοχ ακολούθησε την παράδοση της θρησκευτικής ανοχής που καθιδρύθηκε από τον Ακμπάρ και ακολουθήθηκε από τον Τζαχανγκίρ και τον Σαχ Τζαχάν μαθαίνουμε ότι πολλοί Ινδουιστές κατείχαν θέσεις εμπιστοσύνης και μεγάλες ευθύνες. Οι περισσότεροι απ' αυτούς ήσαν Ράτζπουτς όπως ο Ράι Ραγιάν Ράτζα Ραγκουνάγκ Ντας, που ξεκίνησε ως απλός εργάτης αλλά έγινε τελικά ο Ντιβάν-Ι-ταν,

Δηλαδή ο Πρωθυπουργός του Αυτοκράτορα το 1641. Οι εξαιρετικές του διοικητικές ικανότητες και άλλα προσόντα του περιγράφονται με λεπτομέρειες στο Ούμρας Χανούντ ένα σημαντικό έγγραφο της Μογγολικής Ινδίας. Ο Μπαβανί Ντας υπήρξε ένας άλλος σοφός διανοούμενος της αυλής του Σαχ Τζαχάν.

Η πρώτη βιβλιοθήκη του Ντάρα Σικόχ βρισκόταν στην Άγκρα όπου ζούσε η αυτοκρατορική οικογένεια, πριν αποφασίσει ο Σαχ Τζαχάν να μεταφέρει την πρωτεύουσά του στο Δελχί. Ο πρίγκιπας Ντάρα Σικόχ πήγαινε συχνά με τα πόδια από το κάστρο στη βιβλιοθήκη, περνώντας από το πατάμι Γιαμουνά. Μερικές φορές περνούσε ολόκληρη τη νύχτα μελετώντας και ξυπνούσε βλέποντας τις ακτίνες του ήλιου που ανέτειλε να καθρεφτίζονται στο νερό. Η βιβλιοθήκη του, αφού είχε μετακομίσει με τον πατέρα του στο Δελχί, βρίσκονταν επίσης δίπλα στον παταμό Γιαμουνά, όπως κυλούσε την εποχή εκείνη κοντά στην Πύλη Κασμίρι.

Πάρα πολλές άμαξες νοικιάστηκαν για τη μεταφορά της μεγάλης συλλογής βιβλίων του Ντάρα Σικοχ από την Άγκρα στο Δελχί. Έπρεπε να μείνει κοντά στον πατέρα του που εξαρτιόταν πάρα πολύ απ' αυτόν, όντας ο κληρονομικός του εκφραστής. Λαμβάνοντας, επίσης, υπ' όψη τις ίντριγκες και τις κόντρα-ίντριγκες στο εσωτερικό της οικογένειάς του ο Ντάρα Σικοχ σκέφτηκε ότι θάταν σοφό να καταλύσει όσο πιο κοντά γινόταν στον Σαχ Τζαχάν.

Η βιβλιοθήκη του Ντάρα Σικοχ, δίπλα στην πόλη Κασμίρι, περιλάμβανε βιβλία αμύθητης αξίας, που προέρχονταν από την Ινδία και από το εξωτερικό και ιδιαίτερα από την Τουρκία, την Ελλάδα, την Αίγυπτο και το Ιράν. Η αγάπη του για τη σπουδή πιθανόν να οφειλόταν στον Μπαμπάρ και στην κόρη του Γκούλμπαντάν Μπέγκουμ, τα απομνημονεύματα των οποίων είναι διάσημα ως τις μέρες μας. Ο Άκμπαρ κατείχε επίσης μια από τις καλύτερες συλλογές βιβλίων της εποχής.

Εάν ο Ντάρα Σικοχ είχε διαδεχθεί το Σαχ Τζαχάν, η ιστορία της Ινδίας θα ήταν πολύ διαφορετική! Όμως, τα πράγματα δεν συνέβησαν έτσι. Σύντομα εξερράγη πόλεμος διαδοχής μετά το τέλος του Σιρ-ε-Άκμπαρ. Ο Ντάρα Σικοχ, νικημένος από τον Αουρανγκζέμπ, δραπέτευσε προς τη Σίντχ όπου προδόθηκε από τον οικοδεσπότη του τον Μαλίκ Τζίβαν, έναν αρχηγό Μπαλούτς που τον είχε εντούτοις σώσει κάποτε από την οργή του Σαχ Τζαχάν. Ο Ντάρα Σικοχ σκοτώθηκε βάναυσα από τον Αουρανγκζέμπ που έγινε αυτοκράτορας.

Ο θάνατος του Ντάρα Σικοχ σήμανε επίσης την καταστροφή της βιβλιοθήκης του. Η περιουσία του, που περιλάμβανε το παλάτι, τη βιβλιοθήκη και τον κήπο, έπεσε στα χέρια του Σουμπεντάρ της Λαχώρης, του Άλι Μαρντάν Χαν και αργότερα επανακτήθηκε από τον Βεζίρη Σαφνταρτζούνγκ, πριν να κατασχεθεί από τους Βρετανούς. Το κτήριο άλλαξε χέρια πολλές φορές και κάθε φορά τροποποιείτο από το νέο ιδιοκτήτη του.

Όταν οι Βρετανοί εγκαταστάθηκαν στο Δελχί, διάλεξαν τη βιβλιοθήκη του Ντάρα Σικοχ για γραφεία της Εταιρείας Ανατολικών Ινδιών, που ήταν κάτω από τη διεύθυνση του Σερ Ντέιβιντ Οτστερλόνυ Μπάρτ το 1803. Ο θάνατος του Ντάρα Σικοχ σήμανε εξ' ίσου την καταστροφή ενός μεγάλου αριθμού βιβλίων της βιβλιοθήκης του που θεωρήθηκαν αιρετικά από τον Αουρανγκζέμπ. Ορισμένα διασώθηκαν αλλά κανείς δεν ξέρει πού βρίσκονται σήμερα.

Ισως να βρίσκονται στην Αγγλία μετά που η βιβλιοθήκη μετατράπηκε για πολύ καιρό για τους Βρετανούς ενοίκους της.

Σήμερα, μπορείτε μόνο να δείτε τα υπολείμματα της Μογγολικής αρχιτεκτονικής στο υπόγειό της βιβλιοθήκης, που ήταν κρυμμένα κάτω απ' τα χαλάσματα και μέχρι πρόσφατα μια σκάλα. Όταν απομακρύνθηκαν τα χαλάσματα και η σκάλα το 2001, αποκαλύφθηκαν αψίδες από ψαμμόλιθο με ιδιαίτερο κόκκινο χρώμα και διακοσμητικοί στύλοι. Πραγματικά, αν κοιτάξετε προσεκτικά το κτήριο θα μπορέσετε να εντοπίσετε ακόμη μια επιγραφή με ξεθωριασμένα γράμματα όπου μπορείτε να διαβάσετε : « *Koutoumpt Kána Ntára Sikóx* » (Η βιβλιοθήκη του Ντάρα Σικοχ). Ο χώρος αξίζει πραγματικά μια επίσκεψη που θα ήταν μια ανάμνηση του ένδοξου παρελθόντος του

Αναφορά σχετικά με την αναδοχή των σχολικών εξόδων των παιδιών στην Ινδία

Κλαίρη Σριμπασούμ

Τον Σεπτέμβριο του 2006, μετά την επίσκεψη στο χωριό Κοβαλάμ και στα περίχωρα, περιοχή που είχε χτυπηθεί απ' το Τσουνάμι και που είχατε υποστηρίξει με τις δωρεές σας, είχα ζητήσει τη βοήθειά σας για να αναλάβουμε τα σχολικά έξοδα των παιδιών των οικογενειών των ψαράδων. Αυτή η βοήθεια ανέρχεται σε 100 ευρώ το έτος απ' τον Ιούνιο ως το Μάιο. Έχω την ευχαρίστηση να σας ανακοινώσω ότι μέχρι σήμερα είμαστε ανάδοχοι των σχολικών εξόδων 48 παιδιών (18 αγοριών και 30 κοριτσιών) ηλικίας από 3 μέχρι 19 ετών. Τα περισσότερα παιδιά διατηρούν απ' ευθείας αλληλογραφία με τον ανάδοχό τους.

Οι ψαράδες των χωριών του Ταμίλ Ναντού εξακολουθούν να με εκλιπαρούν και γι' άλλους αναδόχους.

Συμπράξτε μαζί μας σ' αυτήν την αναδοχή και υποστηρίξτε το μέλλον ενός παιδιού.

Τιρουκκουράλ (αποφθέγματα) του Τιρουβαλλουβάρ

Τζ. Ναραγιάνασβάμου - www.geocities.com/nvakashraf/kur-fre

81. Για να καλοδέχεσαι τους φιλοξενούμενους και για να τους είσαι χρήσιμος, πρέπει να ζεις με τη σύζυγό σου στην οικογενειακή εστία και να ασκείς την αρετή.
82. Το να γεύεσαι μόνος σου το ποτό της αθανασίας, αφήνοντας τους φιλοξενούμενους έξω απ' το σπίτι, είναι πράξη ανεπιθύμητη.
83. Ο αρχηγός της οικογένειας που τιμά όλες τις μέρες τους φιλοξενούμενους που έρχονται σ' αυτόν δεν υποφέρει από κακομοιριά και δεν καταστρέφεται.
84. Η θεά (Λάκσμι) κατοικεί με ευχαρίστηση στο σπίτι όποιου υποδέχεται και τιμά με χαρούμενη έκφραση τους ταπεινούς φιλοξενούμενους.
85. Δεν χρειάζεται να ξανασπείρει τα χωράφια του εκείνος που πρώτα ικανοποιεί τους φιλοξενούμενους και τρώει ότι περισσεύει.
86. Αυτός που, αφού έχει προσφέρει τροφή στους φιλοξενούμενους που ήδη έχουν φτάσει και περιμένει κι άλλους για να φάει μαζί τους, γίνεται ο πιο αξιοσέβαστος φιλοξενούμενος για τους κατοίκους των ουρανών.
87. Δεν υπάρχει μέτρο για να εκτιμηθεί η αξία της φιλοξενίας. Μόνο η αξιοπρέπεια του φιλοξενούντος είναι το μέτρο της θυσίας.
88. Αυτοί που δεν προσφέρουν φιλοξενία και δεν γνωρίζουν τον τρόπο να κερδίζουν την αξία αυτής της θυσίας θα παραπονεθούν μια μέρα ότι έχασαν τον πλούτο που απόκτησαν και ζηλότυπα κράτησαν.
89. Δυστυχία αυτών που κατέχουν είναι η ανόητη περιφρόνηση του καθήκοντος της φιλοξενίας και αυτή η δυστυχία είναι ο λαχνός των ανόητων.
90. Το άνθος "Ανίτσα" μαραίνεται όταν το μυρίζουμε. Έτσι και το πρόσωπο των φιλοξενούμενων χλομιάζει όταν τους κοιτά κανείς με άγριο βλέμμα.
91. Τα τρυφερά λόγια ανήκουν στους ανθρώπους που πλησιάζουν με προσήνεια κι έχουν την αρετή να μιλούν χωρίς υποκρισία.
92. Είναι καλύτερα να υποδέχεσαι με χαμογελαστό πρόσωπο και φιλόφρονα λόγια παρά να δώσεις γενναιόδωρα σε κάποιον (ό,τι του χρειάζεται).
93. Η αρετή συνίσταται στο να έχεις (όταν γίνεται η συνάντηση) χαρίες ύφος, βλέμμα γλυκό και μετά από το βάθος της καρδιάς να πεις λόγια ευχάριστα.
94. Η κακομοιριά που γεννά δυστυχίες δεν φτάνει πότε αυτούς που τα γλυκά τους λόγια, δίνουν χαρά σ' όλο τον κόσμο.
95. Να έχετε σεβασμό, να μιλάτε με γλυκό τρόπο, να το στολίδι του ανθρώπου, δεν υπάρχει άλλο.
96. Μειώνονται τα αμαρτήματα και η αρετή αυξάνεται σε όσους ψάχνοντας λέξεις που κάνουν καλό στους άλλους μιλούν με γλυκύτητα.
97. Τα εξυπηρετικά και γλυκά λόγια πρωθιθούν τη δικαιοσύνη και την αρετή.
98. Τα γλυκά λόγια, μακριά από κάθε χυδαιότητα, εξασφαλίζουν την ευτυχία και σ' αυτόν τον κόσμο και στον άλλο.
99. Ποιο πλεονέκτημα προεξιφλεί εκείνος που βλέπει τα τρυφερά λόγια να προκαλούν ομορφιά και παρ' όλα αυτά χρησιμοποιεί λόγια σκληρά;
100. Το να χρησιμοποιείς λόγια τρυφερά είναι σαν να τρως φρούτα άγουρα ενώ έχεις ώριμα.

Ιστορίες Ελεφάντων

Αποσπάσματα ομιλιών σχετικών με τη Ραμαγιάνα που έδωσε ο Σρι Ασάρια Σριμπασούμ στις 24 Φεβρουαρίου και 28 Απριλίου 2007, και « μαθήματα Αγιουρβέδας ». – Γκαμπριέλ Γκαλεά

Η Αγιουρβέδα δεν ασχολείται αποκλειστικά με τα ανθρώπινα όντα αλλά ενδιαφέρεται και για τη μεταχείριση των ζώων και των φυτών. Βρίσκονται, για παράδειγμα, κείμενα της Αγιουρβέδα σχετικά με τις ασθένειες των αλόγων (Ασβαγιουρβέδα) ή ακόμη και με αγελάδες (Γκαβαγιουρβέδα) ή ακόμη και με δέντρα (Βρικσαγιουρβέδα).

Σύμφωνα με τον Τσαράκα, έναν από τους μεγαλύτερους δασκάλους της ινδικής ιατρικής, η Αγιουρβέδα υπήρχε ανέκαθεν. Η πραγματεία του Κασγιάπτα (Κασγιάπτα Σαμχιτά), αποκαλύπτει ότι ο Θεός Ίντρα την δίδαξε σε τέσσερις μεγάλους σοφούς : Κασγιάπτα, Βασίστα, Ατρέγια και Μπρίγκου. Μεταξύ των μαθητών του σοφού Ατρέγια, ο Τζιβάκα ξεχώριζε για τις γνώσεις και την παρατηρητικότητά του.

Μια μέρα, ο Ατρέγια ζήτησε απ' τους μαθητές του να πάνε στο γειτονικό λόφο και να μαζέψουν ό,τι δεν είχε καμιά θεραπευτική αξία. Όλοι οι μαθητές, εκτός απ' τον Τζιβάκα επέστρεψαν με χέρια γεμάτα φυτά και αντικείμενα που κατά τη γνώμη τους δεν είχαν καμιά θεραπευτική αξία. Ο Τζιβάκα έφτασε με τα χέρια άδεια και απάντησε στο δάσκαλό του ότι δεν βρήκε τίποτε που να μην είχε θεραπευτική αξία.

Μια μέρα, ο Τζιβάκα επέστρεψε μαζί με τους συμμαθητές του απ' το ποτάμι όπου είχαν κάνει μπάνιο. Οι φίλοι του συζητούσαν, αστειεύμενοι για τα αποτυπώματα των ποδιών ενός ελέφαντα που έβλεπαν στο δρόμο. Όταν ρώτησαν τον Τζιβάκα τι σκεφτόταν γι' αυτά τα πατήματα, απάντησε ότι επρόκειτο για θηλυκό ελέφαντα που ήταν τυφλός απ' το δεξί μάτι και θα γεννούσε ένα ελεφαντάκι την ίδια μέρα και θα ήταν αρσενικό. Αυτό αναφέρθηκε κατά γράμμα ανάμεσα σε γέλια στο δάσκαλό τους τον Ατρέγια για να δείξουν την ανοησία του Τζιβάκα. Επαληθεύτηκε όμως ότι τα στοιχεία που περιγράφηκαν απ' τον Τζιβάκα ήταν σ' όλα τα σημεία ακριβή. Του ζητήθηκε τότε να εξηγήσει πώς έφτασε να αναγνωρίσει όλα αυτά. Απάντησε : « Τα πατήματα ενός αρσενικού ελέφαντα είναι κυκλικά, ενώ του θηλυκού είναι μακρόστενα. Επειδή είχε φάει τη χλόη που ήταν αριστερά των πατημάτων ήταν προφανές ότι ήταν τυφλή απ' το δεξί μάτι. Επειδή τα ίχνη των πίσω πελμάτων ήσαν πιο βαθιά, μπόρεσε να συμπεράνε ότι ήταν έγκυος. Το ίχνος του πίσω δεξιού πέλματος ήταν ακόμη πιο βαθύ : θα γεννούσε αρσενικό ελέφαντα. Τα ίχνη ούρων που είχε αφήσει έδειξαν ότι θα γεννήσει μέσα στη μέρα. »

Στην Ινδία, όλοι οι βασιλιάδες έχουν έναν ελέφαντα, ένα άλογο και μια καμήλα. Πριν την ενθρόνιση ενός Πρίγκιπα, ενθρονίζουν πρώτα τα ζώα του. Ο βασιλικός ελέφαντας ενθρονίζεται πριν τη στέψη του Πρίγκιπα.

Ο βασιλιάς θα ιππεύει αποκλειστικά αυτά τα ζώα. Είναι υποχρεωμένος να τα συντηρεί και να τα σέβεται. Κάνει μια στροφή γύρω απ' τα ζώα του, πριν ανεβεί στο Θρόνο.

Ο ελέφαντας, το άλογο και η καμήλα είναι εξ' άλλου τα τρία ζώα που οδηγούνταν στον πόλεμο.

Σε ορισμένες περιπτώσεις, ένα τέταρτο ζώο προστίθεται στη λίστα, πρόκειται για την αγελάδα. Τις περισσότερες όμως φορές, τα τρία ζώα ενθρονίζονται μαζί με τον Βασιλιά.

Μέσω αυτών των τριών ζώων, καταλαβαίνουμε το μέλλον της χώρας. Αυτά τα ζώα δεν περνούν από Πατέρα σε Γιο. Κάθε Πρίγκιπας έχει τα δικά του ζώα. Συμβαίνει συχνά ο ελέφαντας να δίνει τη ζωή του όταν ο Βασιλιάς πεθαίνει.

Όταν ένας ελέφαντας ξαπλώνει και δεν σηκώνεται είναι σημάδι ασθένειας. Πράγματι, ο ελέφαντας κοιμάται πάντοτε όρθιος ή καθιστός. Όπως υπογραμμίστηκε στην αρχή αυτού του άρθρου, ένας κλάδος της Ινδικής Ιατρικής, της Γκατζαγιουρβέδα, αφιερώνεται στους ελέφαντες. Προσέχουν ώστε ο βασιλικός ελέφαντας να στέκεται συνεχώς πάνω στα τέσσερά του πόδια, γιατί αν ξαπλώσει, είναι σημάδι δυστυχίας για τη χώρα. Όταν ο Σρι Τ.Κ. Σριμπασυάμ ήταν παιδί, έμεινε στο Μυσόρ. Είδε το βασιλικό ελέφαντα να πεθαίνει ξαπλωμένος. Ο Βασιλιάς του Μυσόρ ήταν τότε υγιέστατος. Είκοσι τέσσερις ώρες μετά το θάνατο του ελέφαντά του ο Βασιλιάς πέθανε ξαφνικά.

Στη Ραμαγιάνα, όταν ο Πρίγκιπας Μπαράτα περνά μια μέρα στο σπίτι του θείου του από μητέρα στη « Χώρα Κεκάγια », ο Πατέρας του, ο Βασιλιάς του Αγιόντγιά πεθαίνει. Ο Μπαράτα ονειρεύεται έναν μεγάλο ελέφαντα με ένα χαυλιόδοντα σπασμένο. Στην Ινδία, το γεγονός του να ονειρευτείς ελέφαντα θεωρείται πάντοτε κάτι σημαντικό. Στο δνειρό όμως του Μπαράτα, ο ελέφαντας είχε ένα χαυλιόδοντα σπασμένο. Αυτό σημαίνει ότι ο Βασιλιάς χάνει την άμυνα του δηλ. τη δύναμή του.

Αργότερα, όταν ο Μπαράτα πήγε να βρει τον μεγάλο του αδελφό το Ράμα εξόριστο στο δάσος για να τον αποκαταστήσει στο Θρόνο, έρχεται με το βασιλικό ελέφαντα για να οδηγήσει το Ράμα στην Αγιόντγιά. Μπρος στη θέληση του αδελφού του που επέμενε να ζήσει στο δάσος για δέκα τέσσερα χρόνια, σύμφωνα με την απαίτηση του Πατέρα, ο Μπαράτα ζητά τα σαντάλια του Ράμα για να τα τοποθετήσει πάνω στο Θρόνο. Θα βασιλεύσει εφ' όσον ο αδελφός του το απαιτεί, θα βασιλεύσει όμως στο δνομα του Ράμα. Όταν παίρνει τα σαντάλια του Ράμα, τα τοποθετεί πάνω στον ελέφαντα και ο Μπαράτα προηγείται απ' αυτόν περπατώντας. Ο βασιλικός ελέφαντας του Ράμα χρησιμοποιήθηκε για τα σαντάλια του. Κάθε φορά που ο Μπαράτα θα πηγαίνει να βλέπει το λαό, τα σαντάλια του Ράμα θα τοποθετούνται πάνω σ' αυτόν τον ελέφαντα και ο Μπαράτα θα περπατάει με τα πόδια. Από τότε κάθε γιορτή όπου ο Βασιλιάς γενικά παρελαύνει πάνω στο βασιλικό ελέφαντα, ο Μπαράτα θα είναι πάντα πεζός, μπροστά απ' τον ελέφαντα που ανήκει σ' εκείνον που δεν θα πάψει να θεωρείται ως ο αληθινός Βασιλιάς της Γης, ο Ράμα.

Η σελίδα της Σριμάτι Τ. Ναματζιριαμμάλ (συζύγου του Σρι Τ. Κρισναματσάρου)

Γλυκό με ινδική καρύδα

Υλικά :

1. Ξύσμα ινδικής καρύδας : 100 γρ.
2. Γάλα : 250 ml
3. Κρέμα γάλακτος : 20 γρ.
4. Καρδάμωμο σε σκόνη : 1 κ.τ.γλ.
5. Σαφράν σε σκόνη : $\frac{1}{2}$ κ.τ.γλ.
6. Ζάχαρη : 100 γρ.

Σε μια κατσαρόλα με χοντρό πάτο, βράστε το γάλα, την κρέμα και το ξύσμα καρύδας. Συνεχίστε το ανακάτεμα μέχρι να πήξει το μίγμα, προσθέστε τη ζάχαρη. Χαμηλώστε τη φωτιά, ανακατεύετε κάθε τόσο μέχρι το μίγμα να γίνει πραγματικά πηχτό και να ξεκολλά απ' τα τοιχώματα της κατσαρόλας. Σταματήστε το ψήσιμο. Μοιράστε το μίγμα σε δυο ίσα μέρη. Πάρτε το ένα μέρος και βάλτε το σ' ένα μπολ, προσθέστε το μισό της σκόνης καρδάμωμου. Ανακατέψτε καλά.

Βουτυρώστε ένα σκεύος (ταψί) για γκρατινάρισμα. Χύστε και απλώστε το μίγμα σε ομοιόμορφη στρώση. Ξαναβάλτε το μίγμα που έμεινε να ψηθεί σε χαμηλή φωτιά. Προσθέστε το σαφράν και το υπόλοιπο καρδάμωμο. Ανακατέψτε καλά ώστε το μίγμα να πάρει ένα ωραίο κίτρινο χρώμα. Αδειάστε το μίγμα αυτό πάνω στην πρώτη στρώση κρέμας καρύδας και απλώστε σε ομοιόμορφη στρώση. Καλύψτε με αλουμινόχαρτο.

Όταν το γλυκό γίνει χλιαρό, το κόβετε σε μικρούς κύβους ή ρόμβους.

Εκδίδεται κάθε Ιανουάριο, Μάιο και Σεπτέμβριο
Έκδοση: Γαλλική, Γερμανική, Ιταλική και Ελληνική
Αρχισυντάκτης : Τ.Κ. ΣΡΙΜΠΑΣΥΑΜ

Αντιπρόσωποι :

Γερμανία : Κα Cornelia HEYDE (schule@yogakshemam.net)
Βέλγιο : Δρ. Nancy CARPENTIER (nancy.carpentier@skynet.be)
Γαλλία : Κα Marie-France ALTMAN (ecole@yogakshemam.net)
Ελλάδα : Κα Στέλλα ΟΥΖΟΥΝΗ (geodel@freemail.gr)
Ιταλία : Κα Aurélia DEBENEDETTI (aureliadebe@hotmail.com)
Ελβετία : Κα Brigitte KHAN (Brigittekhan@campuscomputer.ch)

Το Περιοδικό Γιογκακσεμάμ εκδίδεται και για τους μαθητές και τους φίλους σας.

Βοηθήστε στη διάδοση του Περιοδικού Γιογκακσεμάμ

Ζητείστε επιπλέον τεύχη στον αντιπρόσωπο της χώρας σας.

Οι συντάκτες της έκδοσης Περιοδικού Γιογκακσεμάμ προσφέρονται αφιλοκερδώς. Για την έκδοση των επόμενων τευχών η βοήθειά σας είναι ευπρόσδεκτη. Ελάτε σε επαφή με τον αντιπρόσωπό σας.

Η ολική ή μερική αναπαραγωγή, χωρίς την άδεια του εκδότη, απαγορεύεται

Επισκεφθείτε την ιστοσελίδα μας :

<http://www.yogakshemam.net>

Για την έκδοση αυτού του τεύχους συνεργάστηκαν : Aurélia DEBENEDETTI, Bénédicte CHAILLET, Brigitte KHAN, Claire SRIBHASHYAM, Cornelia HEYDE, Estelle LEFEBVRE, Gabriel GALEA, Georges PATERNOSTER, Heike SCHATZ-WATSON, Marie-France et William ALTMAN, Nancy CARPENTIER, Patrice DELFOUR, Yannick COHENDET Στέλλα Ουζούνη, Κατερίνα Κούτσια, Γιώργος Δεληκάρης.